

34
116
ORSZÁGOS
KÖNYVTÁR

A Társaság

Zsófia főhercegnő.

Strelisky műterem felvétele.

Ára 10 korona.

GLASNER MIKSA „HERKULES”
udvari szállító
TÁPSZERGYÁRA Budapest, Király-utca 56.
TÁPKÉTSZERSÜLTEK,
PISKOTÁK, DIAETIKAI
TÁPSZEREK

Pejtsik Károly

fotocikkek üzlete áthelyezve saját áruházába:

IV., Városház-utca 4. sz.
Kossuth Lajos-utca sarok.

Tapéták gobelin, selyem, brokát dus választékban a legolcsóbban
Erzsébet-tér 13. Neustadt Ferencz.

Régi butorait, szőnyeget legjobban értékesítheti
Rosenstinglnél, Deák Ferenc-tér 4. Telefon 6-76.

MATYÓK A. okl. mérnök
Építővállalat — Országos Közvetítő-Vállalat
Budapest, IX., Lónyai-u. 45.
Telefon: József 22-99.

Legregibb keresztény
Szabászáti tanintézet
urihölgyek részére
B.-né Paller Amália
Calvin-tér 8.

Megnyilt
a
SÓSFÜRDŐ
(Budapest-Kelenföld)

Elsőrangú szobák, Nagyszerű étterem.
Cigányzene délután 5-től éjjel 12-ig.

Telefon: József 81-75.

Földes **Margit-crème**

szappan, poudert legjobban a világon.
Mindenütt kapható.

LIBÁL és MAZÁCS látszer-, tanszer- és mechanikai játék-árak raktára
BUDAPEST, IV., Duna-utca 6. szám. (Klotild-palota)

BACH MANCZI Kosmetikai intézet. Budapest, VII. ker., Almásy-utca 3. sz.
Mindenféle szépséghibák kezelése.

Szabad „**FIX**” nyugszék
kihúzható lábtartó, lapos kartámla és erős huzattal

300 korona.

Vidékre utánnvétellel 350 korona. Ismertető díjtalan
SZŐTS, VII., Rákóczi-ut 10. (Sip-utca sarkán.)

G **ULYÁS PÁL**
főúri cipész
Budapest, IV., Kaplony-u. 3.

Ófensége Lujza
főhercegnő udvari
szállítója

„A Társaság” kiadásában megjelent

AZ ORSZÁGOS KASZINÓ BRIDGE-SZABÁLYAI

Összeállította: Kósch Elemér. Kapható minden kaszinóban, könyvkereskedésben és „A Társaság” kiadóhivatalában.
Ára 50 korona.

VIII. évfolyam
28. SZÁM

A Társaság

1921
JULIUS 10

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

Alapította Dr. DOBAY ISTVÁN.

Előfizetési ár: Negyedévre K 100.—, egyes szám K 10.—, pályaudvaron és Bécsben K 12.—

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV., Múzeum-körút 1. IV. em. Telefon: József 55—40. Hivatalos órák 10—1-ig.

A genfi Bellevue-szálló terasszán (balról jobbra): Ludwigh Ernő, Charmant Oszkár, Dobay István, gr. Apponyi Albert, Eöttevényi Olivér és Horváth Jenő. Paikert Alajos felvétele.

Földváry Imre férfi divat és fehérnemű divattermei
IV. Kossuth Lajos-u. 18 és VIII. Rákóczi-ut 7
Angol női bluzok s férfi fehérnemű, mérték szerint.

5 millió korona
hitelnyújtás mellett, jövedelmező iparvállalat társat keres.
Cím a kiadóban. Telefon: József 55—40.

gróf Bethlen Istvánné. Strelisky felvétele.

A két Lily, vagy a Szentjóbnyak esete.

Irtta Szász Lajosné.

I.

A vacsorának vége volt. Szentjóbny Péter és vendége, a megye főispánja átmentek a dohányzóba. A fekete kávé és likőrös üvegek társaságában hamarosan áttértek az unalmas politika és még unalmasabb gazdasági problémákról az örök témára — az asszonyra.

— Hát neked Péter mégis csak szerencséd van — kezdte a főispán egy fotelban elnyújtózva.

— Mikor a minap a fővárosban jártam és a színházi öltözőben az isteni Lilyt meglátogattam, a kis ördög ahelyett, hogy nekem örvendezett volna, egyre utánad érdeklődött. Apróra kikérdezett. Hogy hány éves vagy? Kinek kurizálsz? No és természetesen, hogy milyenek az anyagi viszonyaid? Mikor minden téren felvilágosi-

Dénes szalon

Budapest, IV., Váci-utca 11/b, félemelet.

Tapéták

Sieburger és Társa

Telefon: 34-04.

IV., Kigýó-tér 1.

tottam, vagyis elmondtam önnagyságának, hogy huszonhat esztendeje téged tekintenek a megyénk első gavallérjának, hogy az asszonyok még ma is bolondulnak utánad és hogy mindennek a tetejére tizenkétezer holdnak vagy boldog tulajdonosa, igen megelégedettnek látszott és azt üzenté, hogy megtartsd a multkor a lóversenyen tett ígéretedet és jöjj fel mielőbb Budapestre.

Szentjóbny megigazította bal szemén a monoklit. Akik ismerték, tudták, hogy ezt a mozdulatot nála a fokozottabb megelégedettség szokta kiváltani.

— Na hát akkor rendben van — kezdte mosolyogva.

— Holnap ugyis fel akartam menni a luxus-lóvásárra, hogy ott megnézem a Rády Menyus két szürkéjét, ha tehát velem jössz, esetleg rendezhetnénk egy görbe estét és talán a szép Lily is velünk tartana.

A főispán elnevette magát.

— Nagy kópé vagy Péter. Engem akarsz becsapni, vén rókat? Másnak mesélj a lovakról, ha asszonyról van szó. Nálad mindég az utóbbi volt a legislegelső. Plane, ha egy ilyen first classe esetről van szó, mert barátom, akárhogy csürjük, csavarjuk is a dolgot, Lily ma szerintem az ország első primadonnája.

A két öregedő gavallér azután még soká eldiskurált régi és új asszonyokról, szerelmekről, ábrándokról. S mielőtt jóéjszakát mondtak volna egymásnak, elhatározták, hogy másnap együtt utaznak egy újabb, szépnek ígérkező flört után.

Mikor Pestre érkeztek, Szentjóbny a köruton lévő lakására hajtatott. Inasánál fia, az ifjabbik Péter után tudakozódott, de a szolga jelentette, hogy a hadnagy ur csak éjfél után jön haza.

Az apa rendbe hozta magát és épp el akart menni hazulról, mikor az előszoba ajtajában egy hordárral botlott össze.

— Szentjóbny Péter urat keresem — mondta a vörössapkás.

— Én vagyok az — felelte Szentjóbny s máris átvette a levelet.

Egy futó pillantást vetett a lila borítékra. Szakértő tekintete azonnal felismerte az asszonyi irást.

Egy másodpercig csodálkozva nézte a hosszukás finom betűket.

— Ki írhat vajjon nekem? — gondolkozott és megszagolta a levelet.

A szeme felcsillant.

— Coty l'origan! És még hozzá eredeti francia — állapította meg.

Utoljára a primadonna kék rókjából csapódott feléje ez az illat, mikor a versenyen a boát a művész nő vállára segítette.

Dr. LAKATOS
SZANATÓRIUMAI

ABBAZIA ☼ **BADEN**

Betegfelvétel: VI., ANDRÁSSY-UT 5.

TELEFON: 130-65.

TELEFON: 130-65.

Brachfeld F. Uri ing és divatujdonságok. Uri ruházat mérték szerint. Női és férfi kész felöltők. Budapest, V., Doroútya-u. 1 (Gizella-tér sarkán).

Hirtelen egy gondolat cikázott át agyán. És felszakította a borítékot.

Első pillantása az aláírásra esett.

— Lily! — ujjongott fel fiatalos jókedvvel.

— Tehát már megtudta, hogy itt vagyok — és mily kedves, hogy azonnal ír.

A vékony kartonlapon mindössze két sor állt.

»Holnap délelőtt tizenegy órakor a múcsarnok előtt várjon rám, addig is szívből köszönti Lily.«

De ez a néhány szó elegendő volt, hogy Szentjóbý hangulata a lehető legmegelégedettebb legyen — s boldog tervezgetéssel nézzen a másnap elé.

Végre, végre lassan leperegtek az órák és Péter elindult a rendez-vousra.

A múcsarnoknál körülnézett. De bizony ebben az órában senkisémet járt arra. Kétszer megkerülte a kis szökőkút kertecskéjét s türelmetlenül nézegetett jobbra, balra, mert fogalma sem volt, melyik irányból érkezik az Istenő.

De Lily asszony váratott magára. Szentjóbýnak azonban, amint így lassan sétálgatott, semmi sem kerülte el a figyelmét. Így tehát rögtön észrevette, hogy egy csinos fiatal leány haladt el mellette.

Sőt mikor másodszor is szembekerültek egymással, Péter feltette a monokliját.

— Szapperlott! — mondta magában és megállt. Megfordult a leány után. Mert előlről nézve határozottan szépnek találta. Nála azonban nem ez volt fontos. A fiatalság, a csinos arc, másodrendű kérdés. A fő — a jó alak, a szép lábak — és a kecses, könnyed járás. És ennél a leánynál mindez klappolt.

Talán tulságosan is rövid szoknyája következtetni engedett, hogy nemcsak a lépései, de a bokája is őzikeszerűek.

— Vajjon mit keres itt ez a kis angyal? — gondolkozott Péter.

S mikor újból elhaladt a leány előtt, kissé merészen és kissé szemtelenül egyenesen az arcába nézett.

Az — állta a tekintetét. Sőt a férfinék úgy rémlett, mintha kissé gúnyosan elmosolyodott volna.

— Bizonyosan találkája van valakivel, — füzte gondolatait és éktelen düh fogta el az iránt az ismeretlen iránt, aki képes egy ilyen bájos teremtést varakoztatni.

— Lám, én mennyivel különb gavallér vagyok még ma is — állapította meg magáról büszke önérzettel.

— Én bezzeg tudok pontos lenni, bár sajnos már jóval túl vagyok a negyvenen. Ennek pedig itt valószínűleg valami tejfőlös száju kamasszal van rendez-vousja és az a számár így késik...

Ilyen és ehhez hasonló gondolatok között még vagy kétszer elhaladtak egymás mellett.

A leány tekintetéből látszott, hogy mulat az őszülő gavalléron, amint az föl és alá jár, közbe néha idegesen a karperec-órájára pillantva.

Napfürdőző urak és hölgyek „Brown” olaj (törv. véd.) használatával elkerülik a lesülés összes kellemetlen következményeit és gyönyörű egyenletes barna bőrszint nyerne. Kis üveg 18 korona. Egész nyárra elegendő üveg 40 korona és postaköltség. Főraktár Magyarország részére: The City perfumery Co. Ltd. Budapest, IV, Gskü-ut 5. sz. (Klotild-palota.)

— Cserben hagyták a vén kópét — gondolta magában.

De az egy pillanatra sem jutott eszébe, hogy ugy látszik ő is hasonló sorsra jutott.

Mikor már Isten tudja hányadszor így megnézegették egymást, Szentjóbý elhatározta, hogy nem vár tovább az isteni Lilyre, — de gondol egy nagyot és merészet és él a közmondás arany igéjével: »Szakaszd le minden perc virágát« — megszólítja a bájos ismeretlent.

— Bocsássa meg kisasszony, — kezdte kalapját megemelve, — de úgy látom mi egyforma helyzetbe kerültünk — és ez az egyforma helyzet engedje meg nekem ezt a szokatlan lépést, hogy így ismeretlenül maga mellé csatlakozzam.

A leány egy percig meglepetve, szinte ijedten bámult a férfire. Aztán elnevette magát és szó nélkül sarkon fordult.

Talán, ha nem nevet, — Szentjóbý vállat von — és nem folytatja az ostromot.

A leány azonban nevetett. Valami csodálatosan csengő dallamos kacagással. Közbe hófehér fogai ki-villantak. Péternek pedig nagy gyöngéje volt a kellemes női hang — és imádta a gyöngysorszerű fogakat.

Nem tágitott tehát.

— Nézze kisasszony, — folytatta — ne izéljen. Nem élünk már hála Istennek a középkorban, mikor az volt a divat, hogy a lovagot csakis egy másik lovag mutathat be valakinek. Nevetséges, hogy így keringünk egymás körül. Maga is — én is várunk valakire. Az ilyen varakozás pedig unalmas. Tehát azt proponálom, — várjunk együtt. Így legalább szórakozunk is. Ha aztán megjön akármelyikünk partnere, szépen elválnak egymástól — és nincs tovább. De legalább az időt addig kellemesen töltjük el. No mondja, nincs igazam?

A leány ismét felkacagott. De a nevetésében már benne csengett a beleegyezés. Hogy azonban még

A genfi tó partján: gróf Apponyi Albert, Paikert Alajos, Eöttevényi Olivér, Ludwigh Ernő és Charmant Oszkár.

GELLÉRT-SZÁLLÓ PARK-TERRASZÁN
 Fedett helyiségek. Kávéház és étterem. délután 5 órától katonazene.
FRENREISZ ISTVÁN. DUNAI TERRASZÁN Kóczé Antal és fiai hangversenyeznek.

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém a főúri körök nagyrebecsült figyelmébe ajánlani, hogy a budai Dunaparton lévő

Fiume-szálloda éttermét

átvettem és annak terraszát izlésesen feldíszítve megnyitottam. Budapest előkelő üzleteiből, továbbá Erdély nagyobb városaiban mint főpincér működtem és az ott szerzett tapasztalataimat arra fogom felhasználni, hogy a híres specialitásokat, u. m.: erdélyi vegyes-fatányéros, kolozsvári káposzta, fleccen-roston stb. üzletembe bevezessem és hogy éttermemet régi, jó hírnevére emeljem.

Kitűnő fajborok, szolid kiszolgálás, esténként cigányzene.

Szíves pártfogást kér: **FEHÉR FERENC**, vendéglős.

kissé dekorálja a helyzetet, szinte sértődött hangon mondta:

— Ugyan kérem, — ez igazán nem járja. Ez nem a módja megismerkedni egy urileánnyal.

Szentjóbynak azonban nem hiába volt huszonhat esztendő praxisa a nők körül, mert hirtelen meghajolt a leány előtt.

— Pardon, — a nevemet elfelejtettem megmondani, — pedig ezen kellett volna kezdenem, — de hát bocsássa meg szegény falusi gazdának ezt a kis illemkódex-hibát. Engem Szentjóbý Péternek hívnak.

A leány hirtelen megállt.

— Tessék? — kérdezte rémült szemekkel, mintha kísértetet látna.

— Szentjóbý Péter vagyok, — ismételte a férfi elcsodálkozva.

— Ugyan ne beszéljen! — mondta a leány kétkedő hangon. — Hát miféle Szentjóbý Péter maga?

Most már a férfin volt a sor, hogy csodálkozzék.

— Istenem, de furcsa kérdés, hát természetesen a jó Szentjóbýak közül. Különben nincs is tudomásom róla, hogy mást is így hívnának mint engemet. Ilyen nevű család nincs több az országban. Mi vagyunk az utolsó ág, a fiam, — meg én.

A leány egy kissé felhuzta a szája szélét.

— Ugy, a fia? — kérdezte gúnyosan. Hát fia is szokott lenni a randevuzó papáknak?

Péter agyán hirtelen egy gondolat villant át.

— Igen, — van egy hadnagy fiam — és az ő neve is Péter. — És akkor, — akkor maga most őt várja... — A leány ismét felkacagott. Csengőn, — édesen.

— Eltalálta. — Bólintott. — Én tényleg Szentjóbý Pétert várom. Tegnap irtam neki, hogy itt találkozunk. Persze azt nem sejtettem, hogy a fiu levelét a papája veszi át — és ő jön el a rendez-vousra. — De miután én nem a papával, hanem a fiával szerettem volna beszélni, tárgytalan tovább az eset. Most szépen hazamegyek, mert tudom, hogy az, akivel találkozni akartam, úgy sem jöhet.

Hangjában finom malicia csengett.

És Szentjóbý életében először volt zavarban.

— De hát egy ilyen tévedés... — ismételte.

Aztán őszintén elmondta az egész történetet.

Hogy az egyszerűen Szentjóbý Péternek címzett levelet a magáénak vélte, s tényleg azt hitte, hogy egy Lily nevű ismerőse neki ír, s őt hívja találkára.

A leány, mikor megértette az összefüggést, egyszerűen mulatott ezen a véletlenen.

Pajkosan kacscintott a férfire.

— Tudja, hogy most a végén nagyon örülök, hogy így történt a dolog és megismerkedhettem magával? — kérdezte kedvesen.

— Részemről a szerencse — válaszolta — és biz' Isten irigylem a fiamat, hogy ilyen szép leánynak kurizálhat.

Lily felbiggyesztette az ajkát.

— Minek bókol? A maga flörtje biztosan van ilyen, mert ellenkező esetben nem várta volna olyan kitartással. Ami pedig a fiával való randevuzásomat illeti, megmondom, hogy áll az a dolog.

— Péter szerelmes belém és feleségül akar venni. Örökké ostromol. Nekem azonban, aki három évvel vagyok idősebb nálánál, már elég volt ebből a gyerekhistóriából. Bár nem tagadom, hogy eleinte ugrattam kissé, a végén azonban mégis csak korban egy inkább hozzám illő férjet szeretnék. Ma pedig azért hívtam ide, hogy mindezt még egyszer, nyugodtan megmondjam neki és megértessem vele, hogy ennek nincs semmi értelme. Legyen a pajtásom, vagy pedig felejtse el, azt hiszem az ilyesmi nem is oly nehéz, ha valaki még csak huszonegy éves. Ezenkívül végeredményben maga is örülhet ennek a megoldásnak, hogy ilyenén megszabadul egy menyjelölttől.

Szentjóbý egyre fokozódó bámulattal hallgatta a leányt. S mikor az elhallgatott, valóságos tisztelettel nézett rá.

— De hisz ez egy nagyszerű teremtés! — gondolta magában.

— Hogyne, mikor a kis angyal nem akar urnónek beülni a Szentjóbý-birtokba és nem óhajtja utódokkal megöregíteni a még nagyon is fiatal nagypapajelöltet.

Az Andrassy-ut elejére érve, elbucsuztak. A férfi engedelmet kért a leánytól, hogy meglátogathassa.

A keszthelyi Helikon-ünnep: A kormányzó és felesége, a Kisfaludy Társaság tagjaival a keszthelyi parkban tartott ünnepélyen. Pál műterem felvétele.

— Mert egy ilyen aranyos, szép, okos fiatal hölgygel, aminő maga, mindig élvezet eldiskurálnia egy őszülő, öregedő gavallérnak.

Lily ismét megmutatta a fehér fogait és nevetve tiltakozott a kor ellen.

És amikor már elváltak — még akkor is mosolygott —, de ekkor már bizonyos, ravasz, asszonyi kis mosolygással.

II.

— János, nem hoztak nekem levelet? — kérdezte idegesen az ifjabbik Szentjóbó az inastól.

Aszolga tagadólag rázta fejét.

— Nem kérem, nem jött semmi.

Péter bement a szobájába. Kedvetlenül dobta kardját az ágyra. Azután rágyujtott.

— Tehát ismét semmi —, fujta a füstöt a levegőbe. — És ez így tart már két hete. Igazán érthetetlen a Lily viselkedése. Vagy pedig nagyon is érthető.

Valami belső hang az utóbbi érvet tartotta valószínűbbnek, mert a fiatalember felsóhajtott.

— És többet már valóban nem tehetek — töprengett szomorúan. Hisz mindent megpróbáltam, de úgy látszik, csak játéknak tartott és a komoly udvarlásom elől elzárkózik. Az utóbbi időben már a leveleimre se felel. Pedig héj, de szépen indult a dolog. Lily nemcsak hogy fogadta, de szinte kiereszkolta a vallomásokat, sőt mikor először megcsókoltam, ő penditette meg, hogy hozzám jön feleségül. Mégis csak történnie kellett valaminek, hogy most egyszerre valósággal kiadja az utamat. Mikor utoljára a korzón beszéltem vele, folyton csak nevetett és azt mondta, hogy én egy csacsi gyerek vagyok.

Péter furcsán elfintorította az arcát.

— Én, és csacsi!? Én, és gyerek!? — rázta a fejét. — Na hát jó, majd megmutatom, hogy egyik sem vagyok. Valamit ki kell eszelnem, hogy visszahódítsam. De ugyan mit? Vajjon mi van legnagyobb hatással a nőkre?

Soká gondolkozott.

— Örök kár, hogy már vége a háborúnak. Ott mint hős kitüntethettem volna magamat. Ez biztosan imponálna. Vagy ott kellene hagynom hirtelen a katonai pályát és mint diplomata Párisba rohanni, hogy a béke aláírását valami nagyszerű, az egekig szárnyaló beszéddel megakadályozzam? Hogy maga Lloyd George is sirva boruljon a nyakamba és itthon egyszerre én legyek a legnagyobb magyar? Ez Lilyt is valószínűleg elbódítaná.

Később szomorúan dobta el ezeket a lehetetlen gondolatokat.

(Folytatjuk.)

A keszthelyi Helikon-ünnep: Emlék-fák ültetése a parkban.

Pál műterem felvétele.

Hegedüs Loránt.

Irta Dobay István.

Háromszor három hét alatt három nyugati országot jártam, — s nem szójáték kedvéért mondom —, háromszor három különféle nemzet érdemes fiával beszéltem a magyar állapotokról, a *magyar államférfiakról: a magyar jövőről.*

Mind a kilenc: angol, svájci, dán, japán, lengyel, svéd, görög, arabs, kínai azzal kezdte (s a végén végezte): micsoda ember az a Hegedüs Loránt? Igazán olyan pénzügyi genie, mint ahogy az úgy messziről idevillog, vagy pedig csak egy még eddig soha nem született világsvindler, — bocsánat az erős kifejezésért, hadd fejezzem ki magamat enyhébben: — a maguk házi használatára, javára bűvészkedő világjongleur?

— És te nem gorombitottad le az illetőt? — kérdezte felháborodva egy magyar barátom, akinek a dolgot elmeséltem.

— Nem. Nyugodtan válaszoltam: Az első is, a második is igaz. Igen, a mi Hegedüs Lorántunk geniális, de egyuttal becsületes világsvindler. Mert ő nemcsak a mi javunkra, Magyarország talpraállítása, jóléte, fejlődése, a mai és a jövő generáció számára dolgozik, bűvészkedik, — szimfoniázik, hanem a maguk java, Európa békéje, Európa minden, még születendő gyermeke javára is izzad, fárad, — ha úgy tetszik: svindlereskedik, — az önök számlájának becsületes kifizetése, a mi adós lelkünk, közvetve azonban egész Európa megnyugtatása végett szívja ki az adózó polgárokból has- és zsebmetszéssel, igaz aetherrel és kloroformmal mindazokat az eszközöket, melyekkel önöket ki akarunk és ki fogunk tisztességgel fizetni, Európa szívében, tehát mindnyájuk ütőerén rendet, jólétet, békét fogunk teremteni. Mert jegyezzék meg, hogy Magyarországot össze-

HOEPFNER HERM. m. kir. udv. szállító. Alapított 1854.

Csipkék, függönyök, fátyolok, himzések, női divatcikkek a legjobb minőségben.

IV., KORONA-UTCA 6. szám.

(Ugyanazon ház, mint előbb Koronaherceg-utcai oldalán.)

„BABY” GYERMEKKOCSIÁR RÉSZEVENYTÁRSASÁG

Budapest, IV., Ferencz József-rakpart 1. Tel.: József 81—16.

Ajánlja saját készítményű fekvő, fedeles-összecsukó és sport-gyermekkocsigyártmányait. Javitóüzeme vállalja bármilyen típusu gyermekkocsi javítását és átalakítását.

nyomták, kicsinyre zsugorították ugyan, mint az egy marokkal, a *ma* még igen erős entente-marokkal összepréselt gummilabdát, azonban jusson eszükbe, hogy amely percben e marok a tulfeszített szorításban elfárad, játszva fog a gummilabda ismét a magasba pattanni, s ha akkor is lesz egy Hegedüs Lorántunk, — nem fegyverrel, erővel: — diplomáciai financtechikával mi fogjuk az új játszmában az önök kapujába rugni az első goalt.

— Tehát a diplomáciai karmesteri székben is jó hegedüsük ül?

— Két dudás nem fér meg egy csárdában, egyelőre pénzügyeinkkel kell rendbe jönnünk, a taktust itt ezidejűleg Hegedüs veri, s úgy látszik nem rosszul veri. Diplomáciai tehetségekben egy európai országban sem volt az utóbbi időben tultermelés, az új idők azonban ezen a téren is új tehetségeket fognak nevelni, egyelőre azé a jövő, ahol legkorábban jönnek rendbe a financiák, ahova, — hogy is mondta a háboru elején Anglia? — leghamarabb futnak vissza a kilótt ezüstpályák.

Van azonban háj' Istennek egy világdiploamatánk is és ez Apponyi Albert gróf. Ő a mi igazságtalanul megtépázott becsületünket hozza a világpiacra rendbe, ahol tehát tiszta a lelkiismeret és rendbe jön az éléskamra, ott már a többi szakács sem sózhatja el a levest. Mocsoktalan zászlónk is tiszta becsületes kézben leng, a mai bizonytalan királyosdi-játék mellett nem igaz ember, aki nem érzi és vallja, hogy Horthy Miklós kormányzósága a lehető legjobb megoldás mindaddig, mint ahogy azt Apponyi Genfben oly mindenki által megérthető és megértendő igaz logikával kinyilatkoztatta: »míg a nemzet minden külső befolyástól menten nem gyakorolhatja királyválasztási jogát, várakozó álláspontot kell elfoglalnunk.«

— Nos és a király?

— Jelenleg Hertensteinban tartózkodik, s úgy halom, — most jövök onnét, — politikával nemcsak hogy nem foglalkozik, hanem teljesen osztja Apponyi Albert gróf előbb említett fölfogását, — ő is várakozó álláspontot foglal el.

— Tehát van egy megkoronázott királyuk, egy Apponyi Albertjük és egy Hegedüs Lorántjuk. Látja, tudok nemzetet, amelyiknek egy sincs ebből a háromféle gënreből, pedig mindegyikre nagy szüksége volna. Nem adhatnák valamelyiket kölcsön?

— Nem. A király messze van tőlünk, s — bocsanat — vele különben is nem rendelkezhetik a nemzet. Hegedüst nem adhatjuk, még kölcsönbe se, *egy ideig még szükségünk van rá.*

— Hát akkor talán Apponyi Albertet kaphatnánk meg?

— Apponyit? Hiszen Apponyi nemcsak a miénk, Apponyi eddig is az önöké is volt, — Apponyi világ-valeu.

Igen, ezt mondtam az Ur 1921. esztendejében az angolnak, a svájcinak, a dának, a japánnak, a lengyelnek, a svédnek, a görögnek, ezt mondtam — ne nevesenek — *Kemal Fayed* arabs és *Liao Sze-Kong* kínai barátainak is, — ha nem hiszik, kérdezzék meg tőlük maguktól, az előbbi Cairó Abbasia, Tursina street 15. sz. alatt lakik, Liao-Sze-Kongnak pedig egyszerűen Shangaiba cimezhetik a levelet, nagy ur ő ott, minden levélhordó ismeri...

KOSZTEBITZ KÁLMÁN *Parfum és kozmetika különlegességei*

Budapest, V., Dorottya-utca 12.

Ügyvédi vizsgára, jogi alapvizsgára, szigorlatra, állami számvitelre tan. paedagogiai vizsgára, pénzügyi fogalmazói vizsgára kettős könyvvitelre, gimn. és reál.összevont vizsgára, érettségire lelkiismeretesen előkészítünk. Főiskolai és szakvizsgákra jegyzetbérlet vidékre is. **Szontagh szeminárium, IV. Váci-u. 51.**

Szinház.

A Hollitsi Cupido avagy a' Tsúda Tzipellő.

— *Herczeg Ferenc egykoru játéka a keszthelyi Helikon-ünnepen.* —

A keszthelyi mozi, amely némi hivalkodással viseli homlokán az Uránia nevet s amelyben a kisvárosi publikum előtt csak a pesti nagy mozikban már megkopott filmtkeercsek peregtek le, talán sohasem hitte magáról, hogy valamikor olyan világraszóló irodalmi nap színhelye lesz, mint most az elmúlt szombaton, Anno 1921 július 2-án, a száz év múlva felújított keszthelyi Helikon-ünnep első napjának estéjén. Széksorai-ban, ahol más napokon a postamesterné és az özvegy szemlélné borongnak el Günnar Tolnas filmtragédiáján és a pirosképű zalai civisek falengetőt hahotázna a komikus Andréé Deed kacsamozdulatain, ezen a napon az ország kormányzója, az ország rangban és korban első hercege, a politika, az irodalom, a tudomány és a katonaság legkitünőbb marsalljai ültek.

A hangulat, amely a falombokkal díszített kis színház függönyökből összetákolt primitív színpadáról áradt, emlékeztetett a száz év előtti Játéknéző Helyek hangulatára és hogy ez a hangulat még tisztább és még közvetlenebb legyen, száz év előtti ortografiával egykoru színlap hirdette finom régi papíron az előadást. Az érdekes és művészi gonddal (nagy áldozattal) előállított színlapot, mely a Rózsavölgyi-cég kiadása s amely a minden művészi szépért lelkesülő Bárczy Gusztáv ötlete, itt közöljük facsimilében:

(KESZTHELYBEN.)

Ma Szombaton Júlíus' 2-dik napján 1921.

FŐ MÉLTÓSÁGOS HERTZEG FESTETICS TASSILO ÚR
MAGOS PÁRTFOGÁSSA ALATT
A HELIKONI INNEDEK ALKALMATOSSÁGÁBÓL
A PEST-BUDAI NEMZETI SZÍNJÁTSZÓK ÁLTAL

előadattatik

A' HOLLITSI CUPIDO,

vagy:

A' TSÚDA TZIPELLŐ.

Egészszén újj Babonás Dlg Játék 1 Felvonásban.

Szerzette Herczeg Ferentz Úr.

Személyek:

Cupido, pogány Isten — — Bayor Gizi Ifj. Aszszony.
Miklós, egy külföldön tanult
Portzellán Míves — — Ódry Árpád Úr.
Zsófi, tehetsős Özvegy — — Cs. Aczél Ilona Ifj. Aszszony
A' dolog történi 1821-dik Esztendőben.

Színi Rendező Csathó Kálmán Úr.

Biztat minket a' remény, hogy ezen nem tsekély fáradsággal szerzett Játék, mely itt Helyben egyelsőben adatik elé, egy kellemetes estvéli időtöltést foghat szerezni az inneplő Méltóságoknak és a Titt. Uraságoknak.
Egész alázatossággal a' Theatralis Igazgatás

Kezdeté hét órakor. Vége 8 után.

Ám figyeljünk, mert kezdődik az előadás. Gong helyett csak valami bádofgazék kong, de ez a kedves, suta hang is hozzátartozik a hangulathoz. A kárpit felmegy és Cupidó áll előttünk, tegezzel, szerelmes szívekre veszedelmes nyilakkal, kis angyalszárnyakkal, saruban, fehér parókával. Bajor Gizi mondja el Cupidó ajkával Herczeg Ferenc gyönyörű ötvözött mondatait. Hallgasd csak, hallgasd mély sirodban jó Kazinczy Ferenc, hogy miképen pallérozódott a magyar nyelv kései irótársad, Herczeg Ferenc remek tolla alatt! A történet naiv és egyszerű, de a régi kor hangulata; derűje és erkölce árad belőle. Tiszta, mint a régi kristálypohár, mely a vitrinben csillog. Zsófit, az ifju és szép özvegy-asszonyt meglátogatja magányában a külhonban művelődött porcellánműves, Miklós és csábitja, hogy menjen vele Olaszországba, élni és ragyogni a szerelem égboltja alatt, — persze csak úgy balkézről. A balga ifjasszony már-már odaadja magát az ördögnek, ám Cupidó egy kis suszterinas alakjában hazahozza az új cipellőt, amely egy collal rövidebb lett, mint kellene. Szoritja a szűk cipő Zsófi asszony lábát s akinek a lábát a cipő szoritja, annak a szive is másképpen ketyeg. Így tesz csudát a cipő: Zsófi asszony az utolsó pillanatban megdondolja a dolgot, Miklós ur pedig kudarcot vall. Ám a porcellánműves szívébe már nyilat lőtt Cupidó, így aztán a történetnek házasság a vége. Zsófi asszonyt Cs. Aczél Ilona, Miklós urat Odry Árpád játszotta finom és előkelő művészettel, Cupidót pedig Bajor Gizi elragadó bájjal. A darabot Csathó Kálmán biztos rendezői keze tette izlésessé és hangulatossá a kivitelben. Mikor a függöny lement, vagy hogy a régies szólásmóddal éljünk: a kárpit leborult, Herczeg Ferenc többször megjelent a szereplőkkel a függöny előtt és bizonyára szívből örült ennek a sikernek, amelynek csak látható kerete volt a kisvárosi mozi, ám láthatatlan és igazi kerete talán egy újabb évszázadra szóló helikoni ünnepély.

Z. L.

Asszu a poharakban.

Az utóbbi színházi évadban meglepetéssel szolgált legelőkelőbb színházaink: egymásután ujitották fel a régi kor — értjük alatta a hetvenes, nyolcvanas évek — drámairodalmának termékeit. Így keveredett össze a hirdetési oszlopok szinlapjain a Szigligeti, Szigeti, Csepregi és Tóth Ede neve a Flers és Caillavet — most már Croisset —, Zangwill, Zabolska, Armont és más külföldiek, valamint elismert és nem ismert magyar szerzők neveivel.

Amint a színházak jövő évi műsortervezeit olvassuk, örömmel látjuk, hogy a direktciók figyelme jövőre is a klasszikus népszínművek felé fordul, elsősorban azért, mert ezek a darabok kitűnő kasszadaraboknak bizonyultak. A Nemzeti Színházban Szigligeti énekes vigjátéka, a »Liliomfi«, majd Szigeti népszínműve: »A vén bakancsos és fia a huszár« felejthetetlen estékkel ajándékozta meg a színházlátogatókat. A »Liliomfi« egy boldogabb kor tiszta derűjét, naiv, de mégis őszerejű humorát árasztotta a színpadról s a közönség azonnal megérezte, hogy e régi darabban valami újat, üdítőt kap, aminek a magyarozatán nem kell sokáig gondolkoznunk: az igazi érték mindig üdit, de különösen üdit a — Nemzeti Színházban. Szigeti népszínműve pedig azzal a meglepetéssel szolgált: ime a régi darabban olyan drámai erő feszül, olyan jelenet állítja meg a nézők szívdobogását (mikor az öreg bakancsos viszontlátja halottnak vélt fiát), amelyhez foghatót az újabb drámairodalom újabb darabjaiban megközelítve

Dobay Sándorka, dobói Dobay Zsigmond és néhai Nadasdy Báán Rózsa fia. Angelo felvétele.

sem találunk. Emberi mélység és közvetlenség tekintetében valami egészen meglepőt hozott számunkra a Szigeti-repriz. És azt a tanulságot: a drámairodalmat nem könyvekből, hanem az élő színpadról kell tanítani. Ki emlékszik például a közönség soraiban a Szigeti nevére? Mint valami halvány diákkori emlék bujkál az emlékezetünkben és e névről legfeljebb a magyar irodalomtörténet órája jut eszünkbe, nem pedig ez az istenadta tehetség. Bennünket, mai nemzedéket, az utolsó években olyan írók arcképeivel és intimitásaival tápláltak a különféle színházi lapok, amelyek unalmas óráinkban minduntalan a kezünkbe tolokodtak, akik a pantolója száráig sem érnek fel ennek a régi Szigetinek!

A Vigszínház Csepregi Mihálynak a Piros bugyellárisát ujitotta fel s ennek a sikernek részleteiről már beszámoltunk. Jövőre a Falurosszát vette fel műsortervezetébe — Fedák Sárival a címszerepben! —, a Renaissance-színház pedig a *Sárga csikó* reprizére készül. Mindez nemcsak a Renaissancenak kitűnő üzleti szímatját jelenti, hanem jelenti általában a klasszikus magyar népszínmű renaissanceát.

Gazdag asztalt akarnak teríteni jövőre a színházak, a virágok, ezüstök és kristályok gazdag asztalán azonban mégis csak a magyar népszínmű lesz az asszu a poharakban.

Balázs műfűző-specialista
 Wien I., Gruben 12. Karlsbad Marienbad
 Budapest, IV. ker., Váci-utca 8. szám, félemelet 9.

Budapesti szanatóriumok és gyógyintézetek:

SOVÁNYITÁS

(veszélytelen, üdítő)

a dr. Reich Miklós-féle ZANDER
gyógyintézetben, IV., Semmelweis-
utca 2. Tel.: József 4-12.

Hosszabb ideig bennlakással megfigyelt
egészséges és vérrevizsgált bőtejű dadák
felett állandóan rendelkeznek az orvosi

DAJKA- Intézet.
VI., Szív-u. 69.
Telefon: 93-22.

Belgyógyászati és dietetikai osztály a Dr. Pajor-Sanatóriumban és vizgyógyintézetben

Budapest, VIII., Vas-utca 17.

Svábhegyi Liget-Szanatórium

klimatikus diétás gyógyintézet, bel- és idegbetegek részére.

Bőrgyógyítás és orvosi kozmetika

Dr. Justus kórh. főorvos intézete, IV., Ferenc József-rakpart 26.

A Társaság

A társaságból. Ki falura, ki a Balatonra, ki a Margitszigetre, ki csak a Hűvösvölgybe. A season véget ért, gyerünk pakkolni. Mielőtt azonban végleg itt hagynók az elálmosodott Pestet, foglaljuk össze mi is történt hát a társaságban, a felső tizezrek idejében?

Három rövid mondattal jellemezhetjük a helyzetet: rövid volt a season, nem volt igazi hangulat, s nem volt összetartás.

Néhány divatba hozott asszony, felkapott új lány jól mulatott, — a többi unatkozott, irigykedett, szóltaszapulta a többit.

Pedig ez lett volna az első igazi tavaszi season a háboru óta. Egyideig még hirdettük, emlegettük a félárbcos gyászt, aztán — busuljon a ló, elég nagy a feje, — megrendeztük az első bált, fejünkre huzzuk a csörgő bohócsipkát, — s hajrá! — Magyarország ugyan csóválta kissé a fejét, — de hát! — mint annyi másba, ebbe is bele kellett nyugodnia.

Ámde ne hallgassanak rám, irigy, rosszmájú vénkisasszony lettem, irigykedem a jókedvűekre, a fiatalokra, bezzeg én se beszéltem volna így... Jesszusom, most majdnem elárultam: *hány* esztendő előtt.

*

Batthyány Gyula jelmezbálja nyitotta meg az évadot. Az ő művészi lelke eszelhette csak ki azt a finom izléssel összeállított... no igen, azért az egy jelmezért érdemes volt megrendezni a bált. Egy ilyen szenzációs gombhoz (Párisban sem vallott volna akkortájt vele szégyent) érdemes volt megvarrni a gyönyörű kabátot. Hát még a bűbájos keleti csoport s a sok genálsan kieszelt rokokó...! Hát a sasfiók...! hát a többi, — eredetnél eredetibb gondolat! S végül, valljuk be, az sem volt utolsó élvezet, ennyi államférfiut maskarában látni. No de elvégre entente-diplomaták is megtették, s le is fotografáltatták magukat. Miért is ne! A francia izlés csak irányadó lehet az egész világra.

Károlyi László grófék felnőtt leányaik tiszteletére (Istenem! Apponyi Fanny grófnőnek már felnőtt lányai vannak?) két szép bált rendeztek Főthon. S ez volt a baj. Mert ha csak egyet rendeztek volna, nem lett volna ok a kérdezősködésre: az első lesz-e az elegánsabb, vagy a második?

— Melyikre vagytok hiva, édesem?

— Nem is tudom így hirtelen... (ugy látszik sejti már a kis béka, melyik lesz a jobbik, — legyünk óvatosak!)

A külföldi diplomatákkal persze sok még a baj, kis entente, nagy entente, neutrális, középhatalom, hü szövetséges... egy-kettőre kész a galiba.

Andrássy Sándor grófék fásori palotájukban, Zay Miklósné grófné a Nemzeti Kaszinóban rendeztek bált. S hinné az ember? még a high-life is megkritizálja egymásnak nemcsak a ruháját, viselkedését, a családfáját, de még a buffetjét is.

A hagyományos *Urak bálja* ismét életre kelt. Ezen mindenkinek ott *illik*, sajnos azonban még olyanok is ott *akarnak* lenni, akiknek kóssarat, — igaz, virágkóssarat kell adni. Kisebb, nagyobb, főleg vacsora utáni táncoknak se szeri, se száma. Ezeket azonban többnyire *sugva* rendezik.

— Diner után a Park-Klubba megyünk, cigány lesz. Okvetlen jőjjetek, csak *mi* leszünk.

Milyen áldás ilyenkor a bridge azok számára, akik sem a *mi*, sem a *ti*, — csak az *őkhöz* tartoznak. Mert hát bizony nemcsak Kinát veszi körül áthatolhatatlan fal, Kinán *belül* is kinaival vetélkedő falak teszik olykor kinossá a helyzetet. A felkapott fiatalasszonyok csoportja zárt falanxként néz farkasszemet a külvilággal. Még legjobb barátnőiket, pártában maradt kortársnőiket sem engedik a drótsövénynél gondosabban elzárt körbe.

— Te más világban, én más világban... énekelte Bob herceg. A divatos lányok persze szintén véd- és dacsövetségben élnek.

— Oly kevés a valamirevaló táncos, nevetséges, hogy... már amint az ilyenkor szokás. És azok a sugdosó csoportok! Igazán megható, vén diplomatákat is megszegyenítő ügyesség, mellyel egy-kettőre le tudnak rázni alig kibimbózott ártatlan csemeték fölösleges odasimulókat.

— No és tudják-e, mik azok a *Tonangeberek*? — magyarul *hangadó*?! Dehogy! a Tonangebert magyarra fordítani nem lehet. Aki tehát nem tudná mi az a Tonangeber, *ki* most a Tonangeber, vagy szűk udvarába nem talál bejárást, az vonuljon karthausi zárdába, haljon meg, kerülje el messze a tájat, részére nem nő fű a réten... nevekkel nem szolgálhatunk. Megjegyzem, a Tonangeber nem tévesztendő össze a Fővezérékkel, mert míg az előbbi egy-két asszony (persze fiatal), két-három fiatal lány is lehet, fővezér csak kettő van, ezt *illik* tudnillik tudni.

A kormányzó és Horthy Miklósné több ízben látták vendégül hivatalos ebédekre a magyar élet és a diplomácia kitűnősegeit. Ugyszintén József főherceg és Augusztina főhercegasszony is több kisebb-nagyobb teaestélyt rendeztek budavári palotájukban.

Nagyszabású, komoly, reprezentatív szép estély volt a miniszterelnöké. Megjelent Horthy Miklós kormányzó is a feleségével, József főherceg a családjával s kicsi kivétellel az egész diplomácia. Ezuttal nem voltak kottériák, — amint hogy nem is lehettek, — Bethlen István gróf és felesége méltó keretben, színes, ragyogó, egyöntetűnek látszó egyetlen nagy előkelő tömegben mutatták be a magyar társaságot a külföldnek.

Vagyis, tudunk mi izlésesek is lenni, ha akarunk. Gyerünk tovább.

Világvárosiasan zavartalan képet mutatott a Karácsonyi Jenő gróf és felesége, sz. Andrássy Karolina grófnő által budai palotájukban rendezett garden-party is. Első eset, hogy a kormányzói és főhercegi udvaron

Coty, Houbigant, Dorsay, Roger & Gallet parfümök, puderek, szappanok és az összes illatszer- és kozmetikai cikkek íj. **GÁBOR ANDOR és Társa IV.,** Régi posta-utca 10. sz.

kivül az egész diplomáciai kar magyar főúr házában kivétel nélkül képviselve volt. S a föld nem omlott össze, a csillagok nem estek le az égről, sőt még kinos incidensre sem került sor. — Gondolkozzunk!

Kisebb két estélyt adtak még Mrs. Bevan a Gerbeaud-pavillonban, Braun von Stumm német követségi titkár és felesége a Park-Klubban és Bánffy Miklós gróf ebédet a Nemzeti Kaszinóban.

S ezzel aztán nagyjából véget is ért a season.

Kik voltak az újonnan bemutatott lányok, szereplő asszonyok és fiatal urak a társaságban?

Andrássy Sándor grófék, Mikes Zsigmond grófék, Apponyi Albert grófék, Széchenyi Emil grófék, Zichy Jakab grófék, Károlyi László grófék, Csekonics Sándor grófék, Wengerszky Marietta grófné, Zichy Rafael grófék, Széchenyi Dénes grófék, Zay Miklósné grófné, Esterházy Tarnovska grófné mutatták be idén felnőtt leányaikat a társaságnak. A szépséges fiatalasszonyok gárdája azonban talán még nagyobb, ragyogóbb volt. Mert valljuk be, olyan szép, mint egy szép magyar mágnásasszony, — legfeljebb egy szép angol telivér vagy angol asszony lehet. Kár, hogy e szépek egyik legszebbike, Batthyány Ella grófnő hűtlen lett szülőföldjéhez s jelenleg mint Hohenlohe hercegné az osztrákok fővárosát kápráztatja. Azonban ne essék sérelem az itthonmaradottakon se, ki látott ennél szebb virágkoszorút?

gróf Teleki Gézáné, Béli Baba grófnő, gróf Zichy Géza Lipótné, Bissingen Maritta grófnő, gróf Teleki Pálné, Bissingen Hanna grófnő, gróf Chamaré Félixné, Karácsonyi Mami grófnő, gróf Széchenyi Péterné, Esterházy Mimi grófnő, gróf Salm Hermanné, Bissingen Nóra grófnő, gróf Pálffy-Daun Józsefné Erdődy grófnő,

Tanulmány. Kosel tanár telvétele.

Nyári divat. Selyemkalap szalmakarimával.

gróf Csekonics Sándorné, Vay Margit bárónő, gróf Batthyány Gyuláné, Károlyi Zsuzsanna grófnő, gróf Forgách Jánosné, Lovassy Ella, Bárczy Istvánné, Luczenbacher Edith, gróf Sigray Antalné, Daily Hariette, gróf Majláth Györgyné, Almássy Georgine grófnő, gróf Almássy Dénesné, Teleky Éva grófnő, gróf Zichy Jakabné, Mengerssen Miczi bárónő. S a fiatal urak, a táncosok? Ime a névsor:

Bukovinszky Péter, Gencsy Béla, Justh István, Mocsonyi Sándor, ifj. Wlassics Gyula báró, Gagern Toto báró, Schell Pál báró, Goszthonyi Sándor, Jakabífy Tibor, Damaszkín István, Ordody Béla, Prónay György báró, Kun Béla báró, ifj. Szentkeresztly Béla báró, Odescalchi Károly és László hercegek, Rosen báró, Andrássy Miki gróf, Apponyi György gróf, Bethlen András gróf, Khuen-Héderváry Károly gróf, Fáy László, stb. stb.

Tánc, sport és bridge között repült el az a néhány rövid május-juniusi hét.

A tennis-groundok matadorjai: Csáky Dóra, Zay Klára, a Majláth és Révay grófnők, az urak közül Széchenyi Miklós gróf. A bridgeasztalok vezéralakjai: gróf Károlyi Istvánné, Bukovinszky Arthurné, Jekelfalussy Zoltánné, özv. Bissingen Ernőné s a Prihradny házaspár. A mester, Cséry Lajos nem mutatkozott a Park Klubban, ő főleg téli játékos, a Nemzeti Kaszinóban vivja hatalmas csatáit, mester ő a szó szoros értelmében, aki előtt a legismertebb bridge-matador is alázatos szerénységgel hajtja meg fővegét.

Látod, látod Szemere Miklós: hát nem boldog a magyar?!

IRÓGÉPEK Irodabutorok, Javitóműhely

ECKSTEIN GYULA irodaberendezési vállalata
Budapest. IV., Párlis-utca 1. sz. 1. em. Telefon: 126-06.

Halálozás. Fáji Fáy László, továbbá gáltájai Gorove Lászlóné szül. fáji Fáy Adrienne, férje gáltájai Gorove László és gyermekei: Mária és Erzsébet, kisvárdai Boroviczény Elemérné szül. fáji Fáy Vilma és férje kisvárdai Boroviczény Elemér, özv. fáji Fáy Zoltánné szül. jeszeniczei Jankovich Ilona és leánya: benedekfalvi Luby Istvánné szül. fáji Fáy Ilona, férje benedekfalvi Luby István és gyermekei: Zoltán, Ilona, Géza és Éva, fáji Fáy József és neje magyargyerőmonostori báró Kemény Gabriella és gyermekei: István és András úgy a maguk, mint az egész rokonság nevében a legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy fáji Fáy Lászlóné szül. fáji Fáy Vilma meghalt.

Babenhauseni Fugger Mária Terézia grófnőt nőül vette Schaumburg Henrikgróf, Schaumburg Frigyesgróf és Schaumburg-Almássy Hildegard grófné legidősebb fia.

Park-ünnepély. A Társaság park-ünnepélye, melyre a még itthonmaradt társaság hetek óta készülődött, olyan előkelő, kedves és kedélyes volt, mint amilyennek terveztük, külsőségekben pedig olyan színes és látványos, amilyenhez hasonló kerti ünnepély még nem is volt Budapesten. Az állandó bizonytalan időjárás miatt kénytelenek voltunk az eredetileg tervezett attrakciókból egyet-mást elhagyni, de a szerencse kedvezett, meleg, csillagfényes éjszaka ragyogott vendégeinkre és mindent pótolta a tánc, a jókedv és a pompás hangulat.

Alig hogy gyűlni kezdtek a vendégek, A Társaság pavillonjában Bibó Eszterke gyönyörű táncokat mutatott be a közönségnek. A gyermekművésznőt valóságos ünnepelte a publikum, szülei: Bibó Kálmánék alig győzték fogadni a szerencsekívánatokat a bájos kis leány nagyszerű produkciójához. Közben egyre jobban megtelt a park, fogatok és gépkocsik hosszú sora robogott fel a Kelenhegyi-utra, hol a kapun belépve tündéri látvány tárult az érkezők elé. A terasz fényárban uszott és színes lampion-guirland szegélyezte a ragyogást, a kert bokrai, fái közt pedig száz és száz színes villanykörte csillogott elszórtan és a park végében hatalmas transzparens hirdette A Társaság bar-ját. Ez a ragyogó

kivilágítás Schön főmérnöknek, a Gellért-szálló és fürdő műszaki vezetőjének művészi tervei szerint készült. Féltil óra felé sístergő rakéták jelezték a tánc kezdetét, gyönyörű tűzijáték gyulladt a Gellérthegy oldalán, a terasszon ifj. Berkes Béla zenekara rákezdté a onestepet és kezdetét vette a bál. Eközben a márványterem ajtajai is megnyitáltak és ide Bánlaky Géza, a Gellért-szálló igazgatója varázsolt egy darab Monte-Carlot, pörgött a rulette, tolongtak a játékosok, akik mind szívesen vettek részt a vidám szerencsejátékban, hiszen a jótékony cél szolgálatában pattogott a kis fehér golyó a szeszélyes számok között. Akit tánc és rulette nem marasztott, az bolygott a kivilágított sétautakon és elért A Társaság barjába, ahol Gussy ur, a legügyesebb barmester keverte az italokat, dr. Ratkóczy János, dr. Kelenffy Gyula, dr. Boér Tibor és Marton János voltak az amateur bar-zongorások s ahol ugyancsak táncra perdültek az odatévedt vendégek. Közben volt éjféli szerenád, majd kezdetét vette a táncverseny, Berkes kitűnő muzsikájára egymásután vonultak fel a párok, aztán nagy korteskedés közben megtörtént a szavazás s az első díjat ünnepi küldöttség nyújtotta át Farkas Emmynek, kit főként Kaldrovits Pállal és Platthy Zsigával bemutatott táncáért koszoruzott meg a közönség. A bájos és szép fiatal leányt mindenki ünnepelte méltán megérdemelt sikeréért. A második díjat Szaczellary Pálné kapta, a harmadikat Endrődi Béláné Jeszenszky Dóra. Sorrend szerint igen sok szavazatot kaptak még: Dorogsághy Jenóné, Beretvás Irmi, Pálffy Magda, Kollerich Pálné, Leitner Ernóné, báró Madarassy-Beck Tessza, Fráter Zsófiika, stb. stb. A táncverseny győztesére Kelemen Ernő bookmaker-fogadást nyitott, de a fogadók olyan tömege rohanta meg, hogy a válialkozó kénytelen volt a kertbe menekülni. A táncverseny után ujra kezdetét vette a rendes tánc és tartott a korareggeli órákig. Még reggel hét órakor is ott sütkéreztek a nyári napfényben a park-ünnepély vendégei.

A siker érdeme Miakich Károlyé, ki fáradhatatlan szeretetreméltósággal és agilitással rendezett, Bánlaky Gézáé, ki mint a Gellért-szálló igazgatója kitűnő házigazda volt, Frenreisz Istváné, ki nagy áldozatkészséggel három pavillont építtetett az ünnepélyre és mindent elkövetett, hogy a vendégek jól érezzék magukat.

Az ünnepélyen megjelentek többek közt:

Almási-Balogh Elemér feleségével és leányaival, biztrai Farkas Imre családjával, Ráthonyi-Reusz Zoltán és családjá, br. Skerlec Iván és családjá, Bibó Kálmán és családjá, Pálffy Elemérné és leánya Magda, Ernyey Pálné és leányai Etus és Zsuzsa, Beretvás Farkasné és leánya Irma, Fráter Béláné és leánya Zsófiika, Baross Jánosné és leánya Magda, Szente Gyuláné és leánya Baby, Wiland Miklósné és leánya Mária, Sándor Lászlóné és leánya Andrea, Horvátovits Ivánné és családjá, Szénássy Gyuláné és leányai Mancsi és Pirkó, Koós Zoltán és felesége, Kollerich Pál és felesége, Gombár Annus, Endrődi Béla és felesége, Leitner Ernő és felesége, Tömöry Mariette, Gyurkovich Gyula és felesége, Astuto hercegné, br. Weiszné, Berchtold grófné, Kobek Kornél és családjá, Krokovics Frigyesné, Kelemen Móríc és felesége, Zathuretczky Emilné és leánya, Tasnády-Nagy Andor és felesége, Dorogsághy Jenő és felesége, Hollós Simon és családjá, Csaszny Valérné és leánya Ilonka, Bánlaky Géza és felesége, Strasser Richárd és felesége, br. Groedl Hermanné és leánya, br. Taxis Dóra, Wellisch Alfrédné és leányai Marietta és Irén, Kelemen Ernő és felesége, Francsek Imre és felesége, Zigury Szilárd és felesége, Tóth István és felesége, Barcza Lajos és felesége, szül. Koós Éva, Valérián Zsigmond és felesége, Kostka István és felesége, br. Lévy József és családjá, Kollerich Gyuláné, Basch Ida, gr. Zichy Hermanné, br. Madarassy-Beck Zsuzsánna, Gyurkovich Mária, Cséry Sári, Szikszay Agátha, Sacellary Pál és felesége, Márkus Emilné, özv. Furó Gézáné, Gaál Aliz, Hádek Sári, Princz Józsefné, Csaszny Éva, Daróczy Aladárné, Littke Vilma, Mezey Maci, Baróthy Miklós és felesége, Saly Iván és felesége, Márkus Emilné, Ahsbahs Taszilóné, dr. Bogdanovits Milosné, Moskovitz Ivánné, Nyegre

Louis L. Kirley, a budapesti amerikai misszió tagja.

Lázár Oszkár rajza.

Rózsi, ifj. Csengery János és felesége, Deréky Baba és Sárka, Dietl Fedor és felesége, br. Apor József és felesége, Pettkó Béláné és leánya, dr. Baranyay Dénesné és leánya, Kertész János és családja, Szlavnits György és felesége, Ráth-Végh Imre és felesége, dr. Igalitsné és leánya, Krisztinkovits Gizi, Szentgyörgyi Miklósné, M. A. Lyons és családja, báró Piret Jenő, Rudnyánszky Béla, Lauber Dezső, ifj. Cséry Lajos és Miklós, Segesváry Ödön, Burghardt Rezső, Csuzy Pál, Matkovits Béla, gróf Széchényi Mihály, Damaszkín István, dr. Tóth László és Zilahy Lajos, Fabinyi Tibor, Ordódy Béla, Kollerich Gyula, Karsay Gyula, Mádi-Kováts György, Szabó Jenő, Alszegehy Kálmán, Vay László, Duschenek Jenő, Őszi Kornél, Hirsch István, Kada Lajos, Szász Aladár.

Eljegyzés. Borovicini Aladár követségi titkár Hertensteinban eljegyezte Schönborn grófnőt, Zita királyné udvarhölgyét.

Rövid hírek. Lapunk alapítója, dr. Dobay István külföldi útjáról Budapestre érkezett. — Endre László és felesége Gödöllőn két napig tartó László-napi mulatságot rendeztek, melyen a háziakon kívül megjelentek:

Fábry Marianne, Fábry Magda, Alszegehy Béláné, Endre Ilonka, Gombos Ilonka, Mihályi Zoltánné, továbbá Kracker Kálmán, Mihályi Zoltán, báró Podmaniczky György, Detsy József, Szilágyi Tuba, Alszegehy Béla, Szmolenszky László, Ladányi László, Horváth János, Gombos Gyula, Fördös Vilmos, dr. Bentsik József és még számosan.

Esküvők. Földvály Géza június 21-én vezette ol-tárhoz Körmeny Babát.

Dr. Thuróczy-Ruzitska Gyula m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteri titkár és Kristóffy Edith házasságot kötöttek folyó hó 21-én. Tanúk voltak dr. Schröder Ervin és dr. Horváth Jenő min. tanácsosok.

René pármái herceg feleségével, a dán kir. hercegnővel nászutján Baseltől nővére és királyi sógora látogatására június 18-án Hertensteinba érkezett.

A Magyar Evezős-Egyletek Országos Szövetsége folyó hó 10-én, délután 5 órakor rendezte az idei folyamregattát. A távolság 4000 méter, a start az újpesti öbölnél lesz, míg a cél a Margitsziget pesti Duna-ágában, a Neptun-egyletnél van. Nemcsak sportszempontról lesz érdekes a verseny, hanem azért is, mert a Szövetség az utazkatonák és hajóslegények részére is irt ki hét versenyszámot.

A Magyar Helikon júliusi kettős száma a szokott gazdag és változatos tartalommal jelent meg. József főherceg folytatja a magyar vitézségről írott emlékezéseit. Ferenczi Zoltán, Kaposy József és Babics Mihály Danteról írnak, mely körülmény e számnak ünnepi köntöst nyújt. Bernolák miniszter a gyermekmentés feladatairól, Benedek Elek Arany balladáiról, Lendvay Károly az olasz-magyar érdekközösségről, báró Nyáry Albert Törökországról, Benke Tibor Lévy Józseféről írnak. A szépirodalmi részben Móricz Pál, Juhász Gyula, Várady Géza, Erdélyi József neveivel találkozunk. A színes rovatok érdekes aktualitásokat és tárgyilagos kritikát hoznak, a közgazdasági rovat pedig éles szemmel a pénzügyminiszter politikáját bírálja.

Kovald fest, tisztit. Telefon: József 18-00, József 15-71.

Családi tánc-esték. A legutóbbi időben okos és józan divat fejlődött ki az uri társaságokban. Intim, szűkkörű kis tánc-soirék folynak le a szabad ég alatt a fővárosi villák kertjeiben. A tánczenét rendszerint egy Sternberg-féle „Etofon“ beszélőgép szolgáltatja: a leghíresebb zenekarok eredetű játékaának előadásával. Ezek a pompás tánc-hanglemezeken a létező összes mondain-és klasszikus tánc-zene megjelent és kapható a Rákóczi-ut 60. sz. Zenepalotájában.

IRMA ÉS SOMI női divatterme

IV., Bécsi-utca 5, félelelet, telefon 124-73

párisi modellek után készít ruhákat, Robe-manteaux-costümöket és köpenyeket.

Cologne Ambroyal

Orosz módra készült
ambroyal kölnivíz különlegesség
Kapható előkelő illatszerészeknél, gyógytárakban
és drogueriákban.

Főraktár:
Cengyel György és László
illatszerészeknél

Budapest, VI. Nagymező - u. 20. sz.

Itél az oláh.

Irta Nyáry Andor.

Az oláh ezredes rosszul aludt, ideges volt. Az oláh ezredes dühös volt.

Az oláh ezredes magyar vére szomjazott.

A villanycsengő berregése lármásan belehasított a csendbe. Az ezredes hívatta a segédtsíztjét. A segédtsízt belépett a szobába és katonás tartással meghajtotta magát:

— Parancsol, ezredes ur!

Az ezredes szivarjába harapott:

— Mi van a magyarokkal?

A segédtsízt vállat vont:

— Semmi különös, ezredes ur.

— Nem lázonganak?

— Nem.

— Elégedettek?

— Látszatra igen... Azt hiszem, csak a lelkük viharzik. De nem mutatják. Gondosan palástolják érzelmeiket.

Az ezredes szeme megvillant:

— Elégedetlenek?

— Azt hiszem.

Az ezredes felállt íróasztala mellől, hatalmas lépésekkel járkált föl s alá, gondolkozott, aztán hirtelen megállt a százados előtt:

— Szóval lázonganak. Mi?

— Bitangok! — sziszegte az ezredes vad gyűlölettel, aztán nagyot dobbantott. — Nem tűröm tovább!

Az asztalra csapott:

— Azért küldtek ide, hogy rendet teremtsék!

Leült íróasztala mellé:

— Holnap látni akarom a lázadókat. Tudomásul vette?

— Parancsára.

— Nahát!

A százados eltávozott. Az ezredes elégedetten rágta a szivarját.

Hajnalodott...

Az oláh katonák a falu négy sarkán apró cédulákat ragasztottak a házak falára:

Magyarok! A románok uralma véget ér. Ujra mienk lesz az ország. A jelle mindenki az utcán legyen. A jel fegyverdurranás a hegytetőn.

VACUUM ÉS SULFID VÁLLALAT R.-T.

Budapest, VI., Dálnok-utca 11-13. Telefon: 4-91. Alaptőke: 1.500.000

Szőnyeg-mezővás, javítás, tisztítás, vétel-eladás. Lakás-takarítás, fűregirtás, szobafestés. Tapétázás legizlésebb kivitelben.

**Szép színes diszmagyar, alig használt,
középtermetre eladó. Cim a kiadóhivatalban.**

Az oláh katonák eltávoztak.

A falu felébredt.

A dolgos emberek raja feketén hömpölygött a földek felé. Aztán visszatértek... Csak a falu végéig jutottak... Ott mindegyik megfordult és haza sietett, mintha összebeszéltek volna!

A szemükbe tüzet gyújtott a cédula és várták a jelt.

Az oláh katonák készenlétben álltak a laktanya udvarán.

A hegyen eldurant a fegyver, kemény csattanása visszhangozva futott a sziklafalakon...

A házak ajtajai megnyiltak s a magyarok tömege ellepte az utcát.

Mintha ünnep lett volna!

Minden magyar fekete ruhában volt és minden magyar mellén ott virult a legszebb magyar virág: a csokorra kötött háromszínű kokárda.

És álltak és vártak, mint félelmes oroszán Atlas bércein.

Az oláh katonák megindultak...

— Tűz! — vezényelt az oláh százados.

Az ösztűz felbugott, kétszáznegyven golyó bele-süvitett a levegőbe.

Aztán... sárba tipródott a magyar virág, a háromszínű kokárda, rongyos lett az ünneplős magyar ruha... becsukódtak a nyikorgó tölgyfakapuk.

És tiz dacos magyar megindul az oláh szuronyok között.

Tiz szék, a székek mögött tiz fegyveres ór, a székeken tiz megláncolt magyar.

A tárgyalást vezető hadbíró feltette a kérdést:

— Melyikőtök ragasztotta ki a felkelésre szító cédulát?

A magyarok oda se hallgatnak, mintha nem is nekik szólna a kérdés.

A hadbíró egyenként szólítja meg a vádlottakat:

PERZSASZÖNYEGEK IPEKDJIAN
Aranykéz-u. 1.

— Te ragasztottad ki a cédulát?

A kérdezett vállat von.

Nincs felelet.

— Te ragasztottad ki?

Nincs felelet.

A hadbíró méregbe jön, nagyot ordít a magyarra:

— Neked beszélek!... Megnémultál?

A magyarnak még csak a szeme se rebben, még csak az arca se rándul.

Nincs felelet.

Tiz kérdés, tiz hallgatás.

A hadbíró összezsapja az iratokat, mérgesen felugrik s a bíróság tagjai visszavonulnak ítéletre.

A tiz magyar ott marad, mozdulatlanul ül, mintha tiz kemény, bronzból öntött szobor volna.

A hadbíró megjelen az emelvényen, és ünnepélyes arccal hirdeti az ítéletet.

— ... bűnösnek mondja ki a bíróság s ezért Kerekes Tamást golyó általi halálra ítéli...

Kilenc magyar teste megrándult, mintha villamos-áram érte volna.

Csak Kerekes Tamás maradt a régi. Fejét se emelte fel a halál szóra. Mintha nem is ő volna az a napsütötte Kerekes Tamás, akinek fejére most mondta ki a bíró a halált.

A kilenc magyar felemelte a fejét, összenéztek, szemükben némán csillant a beszéd.

Kerekes Tamás nyalka, délceg legény volt, fiatal felesége, két kis gyermeke, az egyik még emlőn lógó.

Szántó Kovács János a bíró elé lépett. Lábán megcsörrent a bilincs, befönt ősz haja a vállára libbent, sas szemeivel a bíróra nézett és megszólalt:

— Engedelmet, hogy eddig nalogattam a szót, de most, hogy Kerekes Tamásra kimondták a golyót, nem állhatom tovább.

Lehajtotta fejét és maga elé nézett.

— Én ragasztottam ki a ház falára a lázító cédulát.

Kerekes Tamás felkapta a fejét.

A bíró arca felragyogott;

— Ugy!... Hát maga volt a lázító!

Hilberth Béláné, Balázsovich Dussy.

Hilberth Béla.

Uher felvétele.

Szépségápolás.

Rovatvezető: Schadek Antalné, Váci-u. 12.

Vermes Mária.

Angelo felvétele.

— Én voltam!...

Kerekes Tamásra mutatott:

— Nem veszem lelkemre, hogy elvegyék szép fiatal életét, amikor az én öreg életemről van szó... Csak ezt akartam mondani.

Kerekes Tamás felordított:

— Nem igaz!

Az arca kigyult, a keble zihált.

— Én ragasztottam ki a cédulát.

A mellére ütött:

— Én!

Az ősz emberre mutatott:

— Azért vállalja, hogy megkímélje fiatal életemet. A bíró összeráncolta homlokát, összezavarodott, nem értette a dolgot, ráivallt a két emberre:

— Hát most melyikőtök ragasztotta ki a cédulát! Mély nagy csend következett, azután hátulról, ahol a tiz magyar állt, tompán felzúgott a szó:

— Én!

Aztán a másik:

— Én!

Aztán a harmadik:

— Én!

Aztán a negyedik:

— Én!

— Én!

— Én!

— Én!

Tiz szó hangzott tompán tiz torokból.

— Az elnöklő tábornok szeme felcsillant.
 A megváltozott körülményekre való tekintettel a bíróság új ítéletet hozott.
 Tiz beismerő vallomás, tiz golyó.

Szentiványi Szász Tihamér tollából pompás könyv jelent meg a napokban „Kozmetika“ címmel. A könyv bizonyára nagy népszerűségnek fog örvendeni a szépségápolás titkainak ismerői előtt, de szakszerűségével, jó tanácsaival, receptjeivel komolyan számot tarthat a legnagyobb elismerésre is. A könyv bevezető cikkét mutatónál alább közöljük:

Emlékezzünk a híres szép asszonyokra: Du Barry, Diana de Poitiers, Ninon de Lenclos-ra, Madame Récamier, Lady Hamilton, vagy akár a nagy Pompadour marquise-ra és igazolva látjuk a tételt, hogy a nő jó adag asszonyi raffinériával, egy kis szépséggel és annak hathatós érvényesítésével, női művoltának kidomborításával, a történelmi idők folyamán mindenkor sokkal többet érhetett el a társadalomban, mint tengernyi tudománnyal, vagy kitarató munkával.

Nem csudálkozhatunk tehát, hogy a szépségre való törekvés ugyszólván a föld első asszonyával született meg. Amint szétkülönült a két nem s a férfi az élet gorombább, nehezebb, a mindennapos kenyérért való utján törtetett előre, előtérbe tolt a nő azon élethivatása, hogy egész lényét a szerelem oltárán áldozza fel, megédesítvén vele dolgozó, küzdő párja életét.

Ahol több férfi- és nőindividuum került össze, ahol csapatosan éltek az ősemberek, ott a nők között bizonyos ösztönyszerű — habár kezdetleges — versengés kelt életre az elsőbbségért. Még nem tudták mi a szép, de ösztönük sarkalta, hogy tetszetősebb legyen egyik a másiknál és meghódítsák maguknak az erősebbet, a férfit. Szorgos kutatók megállapították, hogy az őskori ember már akkor festette testét és arcát, mikor a szó valódi értelmében vett ruha ismeretlen volt előtte. Erre vallanak a suschenriedi sírokban talált festőanyagok.

Ez a rendszertelen törekvés századok (vagy talán évezredek) múlva határozottabb formákat öltött és annak a speciális ismeretágnak vetette meg alapját, melyet ma szépségápolásnak — nemzetközi nyelven: kozmetikának — nevezünk. Az első idevágó megnyilvánulásoktól napjainkig, amikor tényleg feladata magaslatán áll, igen nagy utat futott be a kozmetika. Hosszu útjában sok változáson esett át. Voltak élettelen korszakai, voltak olyanok, amikor a naiv babona s a kuruzslás dominált és voltak olyan idők, amikor a kozmetika a maga raffináltságával hihetetlen tekintélynek örvendett.

Már Ós-Egyiptom leányai vörösre és fehérre festették arcukat, az ajkat pirosították, a hajukra illatos olajat öntöttek. Régi egyiptomi mumiák körmei sárgára vannak festve; az előkelőbbek körmeiket bearanyozva viselték. A Papyrus Ebers, mely egyike a legrégebbi írott dokumentumoknak (Kr. e. 1560 évvel íródott), már említést tesz kozmetikus szerek készítéséről. Természetes, hogy a primitív tudásnak megfelelően az akkori szerek között a gyikvér, az ökörszarvpor s más állati hulladékok vették a főszerepet.

Sokat fejlődött a kozmetika a perzsáknál és különösen a görögöknél. Hellasz asszonyai arcukat szénsavas ólommal (cerussa) festették és pirosításra cinóbert használtak. Ok alkalmazták először a pudert mint kozmetikumot, „Diapazmata“ néven. A görögöktől átvett kozmetikus tudást a rómaiak nagyban fejlesztették, akik a hihetetlen magasra fejlett fürdőkultusszal összhangba tudták azt hozni.

A római nőknél találkozunk először a mai fogalmaknak megfelelő parfüm használatával. A kyreni rózsa, athéni ibolya, a nardus, az egyiptomi cyprus és a Kelet ezernyi virága szolgáltatja az illatos olajok anyagát. A parfümben való tobzódás olyan mérveket öltött, hogy L. Crassus konzul kénytelen volt eltüntetni az idegen országokból származó illatos olajok használatát.

A rómaiak nemcsak a fogkefét, de a fogkőtől való tisztítást is ismerték; ezenkívül már szájvizet és cachout használtak.

Amilyen gazdag a klasszikus kor, épp oly jeltelen idők következnek utána. A rómaiaktól megalapozott tudás tovább élt ugyan, de fejlődéséről vajmi keveset tudunk. Néhány arab orvos, egy-két francia kutatóval véget ér a kozmetika első korszaka. A

Zongoraterem, Etofonalon. Hangszerület.

STERNBERG

Királyi udvari hangszer-gyár.

Budapest, VII., Rákóczi-ut 60. szám. (Saját palotájában.)

második korszak a XII. századbeli Franciaországban kezdődik. Első uttörője Henry de Mondeville (Szép Fülöp francia király orvosa) volt, ki egy 1306-ban megjelent orvosi munkájában első összefoglalását adta a kozmetikus ismereteknek. Mondeville után Guy de Chauliac-é az érdem, a szépségápolás rendszeres ismeretése és terjesztése körül.

E korszakot a szépitőszerek hihetetlenül elterjedt használata és túlzásba vitele jellemzi. A vezérszerepet Franciaország vette át s azt mind a mai napig meg is tartotta. Ebben nagy érdeme van két koronás asszonyának: Valois Margitnak és Medici Katalinnak, kik a szépségápolás minden ágában — de különösen a hajfestés terén — buvárkodtak.

A kozmetika ettől kezdve elindult hódító útjára. A XVII. század a kozmetika „in floribus“ korszaka. Soha fodrászoknak, toalett-művészeknek és szépitőszerek készítésével foglalkozó komornáknak olyan gyöngyélete nem volt s nem lesz, mint a fenséges kegyeltek: a De la Vallière, a Montespan, a Du Barry és Pompadour asszonyok korában, amikor a francia királyok udvarát a női szépség imádata töltötte be s a finom, puha, fehér asszonykezek országok sorsát igazgatták. Egy-egy, a dolgot értő, szemfüles borbélynak nagyobb hatalma volt akkor, mint a legokosabb miniszternek.

Az 1620 körüli években a szépségflastromok: „mouche“ használata jött divatba. Jellemző e flastromok túlzott és izléstelen elterjedésére, hogy egy erkölcsösebb államférfia Franciaországnak törvény útján kívánta kimondatni, hogy a nők három szépségflastromnál többet nem viselhetnek.

Légió a száma azon sarlatánoknak, akik a szépülnivágás e tömegőrületét csengető aranyokra igyekeztek felváltani, nem minden remény nélkül, mert a könnyen hívő asszonyok akkor is minden eszközön és alkalmon kapott, hogy szépségén bár egy jottányit lendíthessen. Ezernyi arcvíz, kenőcs, paszta, vörös és fehér festék, hajkenő- és színezőszer, fogpor és körömfényesítő volt forgalomban.

Különbséget tettek az arcfesték színe és alkalmazása szerint. Más pirosat használt az udvaridáma, mint a társaságbeli hölgy; mást a polgárasszony és mást a kurtizán. Egymás jogait teljes mértékben respektálták. Intenzív vörös szint csakis a

királyi hölgyek használtak, akiknek rangszerint — lefelé — mind halványabb és halványabb dukált. A szemhéjjukat kinaitussal árnyékolták, az ajkat lilavörösre festették, a hajra szürkés-fehér pudert szórtak. Hogy a lárvaszerű kimázolás ilyen örülete milyen szertelenségekre ragadtatta magát, annak bizonyítéka, hogy még a halottakat is kendőzték.

Ez a „boszorkányszombat“ (amint azt a Goncourt fivérek a XVIII. század asszonyairól írt könyvükben igen találóan nevezik) nem sokáig tartott. Az előkelő hölgyvilág is betelt e tulkapásokkal s lassan-lassan visszatért a természethez. Ezzel véget ért a kozmetika második kora.

A kozmetika harmadik, ugynevezett modern korszakát az orvostudomány, de különösen a bőrgyógyászat s kémia fejlődése alapozta meg. Minden művelt államban voltak jeles orvosok, bőrgyógyászok, kik lépésről lépésre fejlesztették a tudományos kozmetikát; a gyógyszerkémia csodálatos fejlődése, a massage, az elektrolyzis, a Röntgen-sugár, a szénsavhóval való fagyasztás stb., mindmegannyi pillére lett a modern szépségápolásnak. — Külföldön Unna, Lassar, Schaffer, Leistikov és Paschkis professzorok; nálunk Marschalkó, Veress egyetemi tanárok legjelesebb képviselői e szaknak.

A kozmetika még most is fejlődésben van. Ma már nemcsak a világváros forgatagában élő intelligens elem, de a perifériális falvak népe is tudatában van a szépségápolás szükségessége- és fontosságának.

A modern kozmetika tagozódásában leghatalmasabb fejezet a bőr ápolására és bántalmainak gyógykezelésére jut. Nem kevésbé fontos rész a haj ápolása; festése külön és igen kifejtett studiumot alkot. Mindent kiegészíti a száj és fogak, a szem,

fül és orr kozmetikája. A manikür és pedikür elkülönült iparágakká fejlődtek.

Felélős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Kiadótulajdonos: »A Társaság« lapkiadóvállalat.

Szerkesztőség és kiadóhivatal IV., Múzeum-körut 1. IV. emelet.

Telefon József 55-40. Hivatalos órák d. e. 10-1-ig.

Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. — Telefon 127-05.

Létay István.

Székely Aladár felvétele.

„REFRACTIO“

speciális látészerezeti intézet,

IV. kerület, Szervita-tér 6. szám.

Legfontosabb szemüveg-rendelés.

Robes, Manteaux Tailleur pour Dames

Maison Mautner

angol es francia nőruha-különlegességek divattermei

Budapest, Belváros, IV., Váci-utca 17.

Telefon: 159-52.